

International uit voetbalmaf gezin

Vincent Schot
v.schot@hollandmediacombinatie.nl

Bovenkarspel ■ „Inessa? Die zag je nooit zonder een bal. Of zonder een trainingspak aan”, herinneren Pim en Marijke Kaagman zich hun nu 23-jarige dochter in haar jongere jaren. „We waren ook altijd aan het voetballen. Op het schoolplein of op het veldje voor de deur. De familie Kaagman tegen familie De Wit, van wie Dani bij Ajax speelt en hier om de hoek woont. En eigenlijk is dat na al die jaren nooit veranderd. Als iedereen er is, doen we dat nog steeds.”

Dat voetbal de belangrijkste bijzaak is in het leven, gaat zeker op voor de familie Kaagman. Pim is een voormalig profvoetballer en een bekend amateurtrainer, Marijke een echte liefhebster, broer Brian speelt in Grootebroek bij De Zouaven en Inessa draagt het shirt van Everton. De liefde voor het spelletje is terug te zien in het ouderlijk huis. In de woonkamer liggen meerdere ballen en tijdens het interview blijft de tv aan. Want er is voetbal op. RKC probeert in de nacompetitie een 3-1 nederlaag tegen Go Ahead Eagles weg te poetsen. „Wow, nu is RKC door. Terug in de eredivisie. Dat is een verrassing zeg”, verplaatst de aandacht zich even van het gesprek naar dat duel, als de Waalwijkers hun vijfde maken in Deventer.

Dat Inessa op vijfjarige leeftijd haar eerste training afwerkt bij KGB is voor iedereen in het voetbalmaf gezin logisch. „We hebben nog ergens een foto van Bri en Nes dat ze zes en drie zijn, toch Marijke?”, zegt Pim, „dat ze in de gang naast hem staat en zo wijst naar zijn trainingspak en bal. Dat wilde zij ook.”

Pim en Marijke Kaagman op het veldje voor de deur waar altijd werd gevoetbald.

FOTO MARCEL ROB

Eenmaal op het veld blijkt het kleine blonde meisje al snel talentvol. „Hollandia nodigde destijds nog spelers uit om in het stadion van FC Volendam testwedstrijden te komen spelen. Inessa was het enige meisje, maar ze mocht wel komen.”

Ajax Vrouwen

Ze speelt er tot in de B'tjes. Altijd tussen de jongens. Pas als haar ploeggenoten naar de A's gaan, scheiden hun wegen. Kaagman gaat voetballen voor Ajax. „Ze kon daar al heen toen ze vijftien was, maar dat hebben we toen nog niet gedaan”, vertellen haar ouders. „Wel ging ze er al mee trainen. Dat was in het eerste seizoen van de Ajax Vrouwen. Het jaar daarop, toen ze zestien was, heeft ze de overstap gemaakt.”

Vijf jaar lang draagt Kaagman het rood en wit van de Amsterdammers. Ze wordt er twee keer landskampioen en pakt twee keer de beker. Het gebeurt altijd met haar ouders op de tribune. „Wij zijn nog nooit niet mee geweest. Ook toen Ajax nog in de BeNe League speelde en Inessa soms een hele wedstrijd op de bank zat. Ook dan reden we naar Brugge, Gent of Luik. Na de wedstrijd spraken we elkaar dan even en daarna reden wij voor de bus uit naar Amsterdam. Dan gooiden we op de parkeerplaats van De Toekomst de stoelen plat en sliepen we een uurtje, totdat de bus er was. Inessa had toen nog geen rijbewijs en moest nog met ons mee terugrijden. Dan kwamen we midden in

Kaagman voor het duel met Spanje tijdens de Algarve Cup. FOTO VI IMAGES

de nacht thuis.”

Die manier van support is een tweede natuur voor de familie. Ook de potjes van Brian werden én worden nog altijd allemaal bezocht. „Inessa was van de week even thuis en dan gaat ook zij mee om bij haar broer te kijken. Na een knieblessure speelt hij nu weer bij De Zouaven, in het tweede. Stonden we 's ochtends om 10.30 uur met z'n drieën langs de lijn in Zwanenburg.”

Buitenlands avontuur

Het is dus even wennen voor de hele familie als dochterlief - met een atheneumdiploma en een bachelor geneeskunde op zak - kiest voor een buitenlands avontuur. „Je weet dat dat moment ooit gaat komen, dus daar moet je niet moeilijk over doen”, zegt Pim. „Nou, ik vond Engeland wel een dingetje. Toen ze bij Ajax zat, was ze nog regelmatig thuis en konden we mooi samen dingen doen”, bekent Marijke. Ze sprak het niet uit richting haar dochter: „Want je weet dat in het buitenland voetballen haar droom is.”

En dus wordt de oversteek naar

WK voetbal

De weg naar Oranje

Het WK voetbal begint vandaag. Deze krant gaat op zoek naar de wortels van vier Noord-Hollandse Oranje-vrouwen. Vandaag: een bezoek aan het ouderlijk huis van Inessa Kaagman.

Liverpool tegenwoordig regelmatig gemaakt. Pim zag zes wedstrijden van Everton live. Marijke vier. Regelmatig was het in gezelschap van Brian. „En als we er niet zelf waren, dan volgden we het vanuit huis. Everton is een paar keer op de BBC geweest en soms was er een livestream. Maar anders via Facebook en Twitter. Hoewel Everton een moeilijk jaar kende, heeft Inessa een goed seizoen gedraaid. Ze was topscorer van haar ploeg en gaf ook de meeste assists. Ja, ze heeft zich goed ontwikkeld.”

Sinds ze in Engeland voetbalt zit

Kaagman bij Oranje. Ook tijdens het WK in Frankrijk weet ze zich gesteund vanaf de tribune door haar familie. „Natuurlijk gaan we heen”, klinkt het haast verbaasd van haar ouders. „We hebben kaartjes tot en met de finale. Of het raar is dat ze nu plots weer op de bank zit? Dat is ze bij haar club natuurlijk niet meer gewend, maar het hoort erbij als je in de absolute top speelt. Jill Roord is vaak de eerste invalster als er op het middenveld wordt gewisseld. Het is aan Inessa om haar kans te pakken als die zich voordoet.”

Debuut tegen Zuid-Afrika

Het is april 2016 als Inessa Kaagman (17 april 1996) voor het eerst wordt opgeroepen voor Oranje. Het is in de aanloop naar het zo succesvol verlopen EK in eigen land van 2017. Mede door een blessure is de Bovenkarspelse niet van de partij tijdens dat toernooi.

Een vaste naam in de selectie van de nationale ploeg wordt ze pas dit seizoen. In januari maakt ze haar debuut in de oefenwed-

strijd in en tegen Zuid-Afrika.

Voor het eerst is het niet dat de aanvallende middenvelder voor dat duel het oranje shirt aantrekt. Kaagman doorloopt de nationale jeugdelftallen en is zelfs captain van Oranje Onder 19 dat in 2014 in Noorwegen Europees kampioen wordt.

Inessa Kaagman als jeugdspelster van Hollandia.

